

Bram

Bram heeft lang op een eigen thuis moeten wachten, hij zat vanaf april 2012 tot eind 2013 bij Voordewindhond in de opvang en helaas was er vrijwel geen belangstelling voor deze grote, vriendelijke reus.

WaarderingNog niet gewaardeerd

[Stel een vraag over dit artikel](#)

Gelukkig veranderde dat toen medio november een aardige man uit Friesland bij het Dierencentrum langskwam die pas afscheid had moeten nemen van de eigen greyhound. Er werd een stukje gewandeld en daarna naar huis terug gekeerd om alles nog eens goed te overdenken en met z'n eega te bespreken. Niet veel later werd er een afspraak gemaakt om nog eens langs te komen en dit keer kwam de wederhelft van meneer ook mee. Bram mocht weer een stukje mee wandelen en gedroeg zich zoals we van hem gewend zijn: vriendelijk en rustig. Daarmee wist hij het echtpaar te overtuigen om hem mee te nemen naar huis.

Toen we 3 weken later belden om te vragen hoe het beviel met Bram in huis was de reactie uitermate positief: "Het gaat prima en Bram is een hele, fijne, lieve hond." Ondanks een aanzienlijk lang kennelverblijf was hij in huis zindelijk, wat toch altijd maar weer afwachten is. Er werd veel met hem gewandeld, helaas waren er in de buurt geen wildvrije loslooptmogelijkheden en de familie wilde dan ook graag nog even afwachten of de lange, aangelijnde wandelingen voldoende zijn voor Bram om gelukkig te zijn. Onze mening was dat dit wel goed zou komen voor Bram, die nooit echt een fanatieke sprinter is geweest.

En vlak voor kerst kregen we een hele, fijne e-mail van Bram zelf, die inmiddels is omgedoopt tot Mo: hij heeft het heerlijk in z'n nieuwe thuis: geniet van de luxe van een leven binnenshuis, met heerlijke ligplaatsen, dagelijkse wandelingen met de eigenaar en alle aandacht van z'n nieuwe familie (die naast mensen ook uit enkele volbloedpaarden bestaat).

Lieve Mo, we zijn blij dat je uiteindelijk een fijn, eigen thuis hebt gevonden en wensen jou en je nieuwe familie een lang en gelukkig leven toe.